

عنوان مقاله:

بررسی امکان بازیابی پساب بخش دیالیز بیمارستان داراب

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت مصرف و هدر رفت آب (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

غلامعلی حقیقت - دانشجوی دکترای مهندسی محیط زیست- آب و فاضلاب، دانشگاه شهید بهشتی، تهران- ایران و مربی هیات علمی
دانشگاه علوم پزشکی جیرفت، کرمان- ایران

منصور عابدی - کارشناس ارشد مهندسی محیط زیست- آب و فاضلاب، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز- ایران و دانشگاه آزاد اسلامی-
واحد استهبان، شیراز- ایران

محمد مهدی تقی زاده - دکترای مهندسی محیط زیست- آب و فاضلاب، دانشگاه آزاد اسلامی- واحد استهبان، شیراز- ایران

مصطفی تیزقدم غازانی - دکترای مهندسی محیط زیست- آب و فاضلاب، دانشگاه شهید بهشتی، تهران- ایران

خلاصه مقاله:

رشد جمعیت، گسترش شهرنشینی، افزایش سطح رفاه و فرهنگ زندگی مردم، توسعه کشاورزی و صنایع سبب افزایش تقاضای آب شده است. یکی از اماکن خدمات عمومی پر مصرف آب، بیمارستان ها و بخصوص بخش دیالیز آن می باشد. با این تصور که هر گونه فاضلاب خروجی از هر نقطه بیمارستان آلوده است، به فاضلاب رو هدایت می شود. طرح حاضر می تواند جهت کاهش هزینه آب مصرفی و کاهش آثار مخرب زیست محیطی پساب در بیمارستانهای کشور و دنیا اجرا گردد. با آزمایشات میکروبی و شیمیایی که صورت پذیرفت، اثبات نمودیم فقط در بیمارستان داراب ماهیانه 131,25 مترمکعب پسابی که نیاز به هیچ تصفیه ای ندارد، در حد استاندارد مصرف شرب و آبیاری بوده و در واحدهای مختلف از جمله رختشویخانه، شستشوی دست، استحمام، فلاش تانک، شستشوی کف و آبیاری فضای سبز بیمارستان مستقیماً قابل استفاده می باشد. و به همین مقدار نیز در صورت استفاده صرفه جویی در مصرف آب سایر بخشهای بیمارستان صورت می گیرد.

کلمات کلیدی:

بازیابی پساب، دیالیز، بیمارستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/879385>

